

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 130- Forslag til skatteforvaltningsloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 36 og 50 af 8. december 2004.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål 36: Er det regeringens hensigt at forpligte alle kommuner til at etablere servicecentre? Hvis ikke, hvorledes påtænker ministeren at sikre, at borgere i kommuner uden servicecentre kan serviceres på skatteområdet?

Svar: Nej, det er ikke regeringens hensigt at forpligte alle kommunerne til at etablere servicecentre. Med indgåelsen af aftalen om kommunalreformen besluttede forligspartierne under overskriften ”En bedre betjening af borgerne”, at borgerne skal kunne henvende sig ét sted, uanset hvilken offentlig myndighed eller forvaltning der har det endelige ansvar for behandlingen af en sag. Lovgivningsmæssige barrierer for udvikling af en sådan borgerbetjening skal i videst muligt omfang fjernes, og forligspartierne forudsætter i den forbindelse, at kommunerne organiserer sig, så der etableres et eller flere borgerservicecentre til varetagelse af de væsentligste borgerbetjeningsopgaver. Ved udmøntningen af kommunalreformen gives der således kommunerne meget betydelige incitamentter til at oprette ét eller flere borgerservicecentre, jf. især indenrigs- og sundhedsministerens udkast til forslag til lov om kommunale borgerservicecentre, der er sendt i høring den 1. december 2004. Det falder imidlertid inden for rammerne af den kommunale selvforvaltning, at en kommunalbestyrelse kan beslutte, at man vil undlade at oprette et borgerservicecenter.

Muligheden for at blive serviceret i kommunen skal ikke afhænge af, om kommunen eventuelt har valgt ikke at oprette et servicecenter. Derfor er den bestemmelse i lovforslaget, som bemyndiger mig til at fastsætte regler om kommunernes løsning af opgaver, som henhører under told- og skatteforvaltningens område, udformet således, at kompetencen skal gives til kommunalbestyrelsen, og ikke til borgerservicecenteret. Jeg henviser til forslaget til § 16, stk. 2.

Spørgsmål 50: Hvorledes forventer ministeren, at den direkte klageadgang til Landsskatteretten vil påvirke de ventetider, der allerede i den nuværende situation er uacceptabelt lange?

Svar: Den direkte klageadgang til Landsskatteretten forventes ikke at få Landsskatterettens ventetider til at stige yderligere. Der skønnes – med stor usikkerhed – at blive tale om en stigning i antal sager på 1000 pr. år, hvoraf dog 300 alligevel ville være endt i Landsskatteretten som klager over skatteankenævnsafgørelserne. Der er tale om sagstyper, der i

forvejen er kendt af Landsskatteretten. På grund af denne sagstilgang og en mindre tilgang af sager, der hidtil har været klagebehandlet af Ligningsrådet, foreslås Landsskatterettens medlemstal forøget med to.

Usikkerheden omkring sagstilgangen til Landsskatteretten skyldes, at flere elementer i strukturomlægningen peger i retning af, at antallet af klager til Landsskatteretten vil falde. Både samlingen af de hidtil kommunale opgaver i de 30 skattecentre og den øgede adgang til bindende svar vil betyde, at flere sager bliver afgjort korrekt allerede i første instans. Hvor stor påvirkningen af antallet af klager bliver, er imidlertid særdeles vanskeligt at skønne over.

Når dette er sagt, er jeg enig med spørgeren i, at Landsskatterettens sagsbehandlingstider på nuværende tidspunkt er uhensigtsmæssigt lange. Dette er ikke noget nyt, og der arbejdes derfor, uafhængig af kommunalreformen og de strukturelle ændringer vedrørende Landsskatteretten, der følger af dette lovforslag, med en række tiltag, der har til formål at nedbringe sagsbehandlingstiderne.